

บทอ่าน เรื่อง ปุพฺพไฟเราะ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ปุพฺพไฟเราะ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง ปุพฺพไฟเราะ

บรรดาสัตว์ทั้งหลายกำลังมุงดูอะไรกัน มีปูตัวหนึ่งตกลงไปในหลุม ไม่สามารถขึ้นมาได้ “เฮ้ย ใครช่วยฉันหน่อยซิ ยืนดูอยู่ได้” ปูตะโกนขึ้นมา ลุงสิงโตถามว่า “เจ้าชื่ออะไรละ เดี๋ยวจะหาทางช่วยนะ” “ชื่ออะไรไม่สำคัญ เร็ว ๆ หายใจไม่ออกแล้ว” ปูตะคอกใส่ลุงสิงโต บรรดาสัตว์ทั้งหลาย ไม่อยากช่วยปูเพราะปูไม่ไฟเราะ

หมูปาเดินมามองลงไปดูที่ในหลุม แล้วถามว่า “ตกลงไปนานหรือยัง รู้สึกหิวบ้างมั๊ย” ปูตะโกนว่า “ถามอยู่ได้รับ ๆ ช่วยซิไว้ย คอยดูนะขึ้นไปได้จะจัดการพวกเจ้าให้หมด” หมูปารู้สึกว่าปูต้องได้รับการสั่งสอน จึงปรึกษากับบรรดาสัตว์ว่า เราต้องสอนให้ปูพูดจาให้ไฟเราะ ก่อนขึ้นจากหลุม “ปู ฉันมีวิธีที่จะพาเจ้าขึ้นมาแล้ว แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องพูดจาให้ไฟเราะ เจ้าจะตกลงมั๊ย” หมูปาบอกปู “ไม่ต้องมาพูดมาก รีบช่วยฉันเดี๋ยวนี้เร็ว ๆ” บรรดาสัตว์แกล้งทำเป็นไม่ได้ยิน เจ้าปูได้แต่ตะโกนด่าเสียงลั่น ก็ไม่มีใครสนใจ พระอาทิตย์เริ่มจะตกแล้ว

เจ้าปูนั่งคิด “ถ้าเราพูดกับเพื่อนดี ๆ เขาน่าจะช่วยเรานะ” ปูเริ่มคิดได้ “ลุงครับช่วยปูหน่อยครับ” ปูพูดอ่อนวอน สัตว์ทั้งหลายได้ยินต่างดีใจ “พวกเราจะค่อย ๆ เหน้าลงไปในหลุมนะ ถ้าน้ำเริ่มเต็มเจ้าปูจะได้ไต่ขึ้นมาได้” หมูปาบอก “ครับ” ปูตอบ

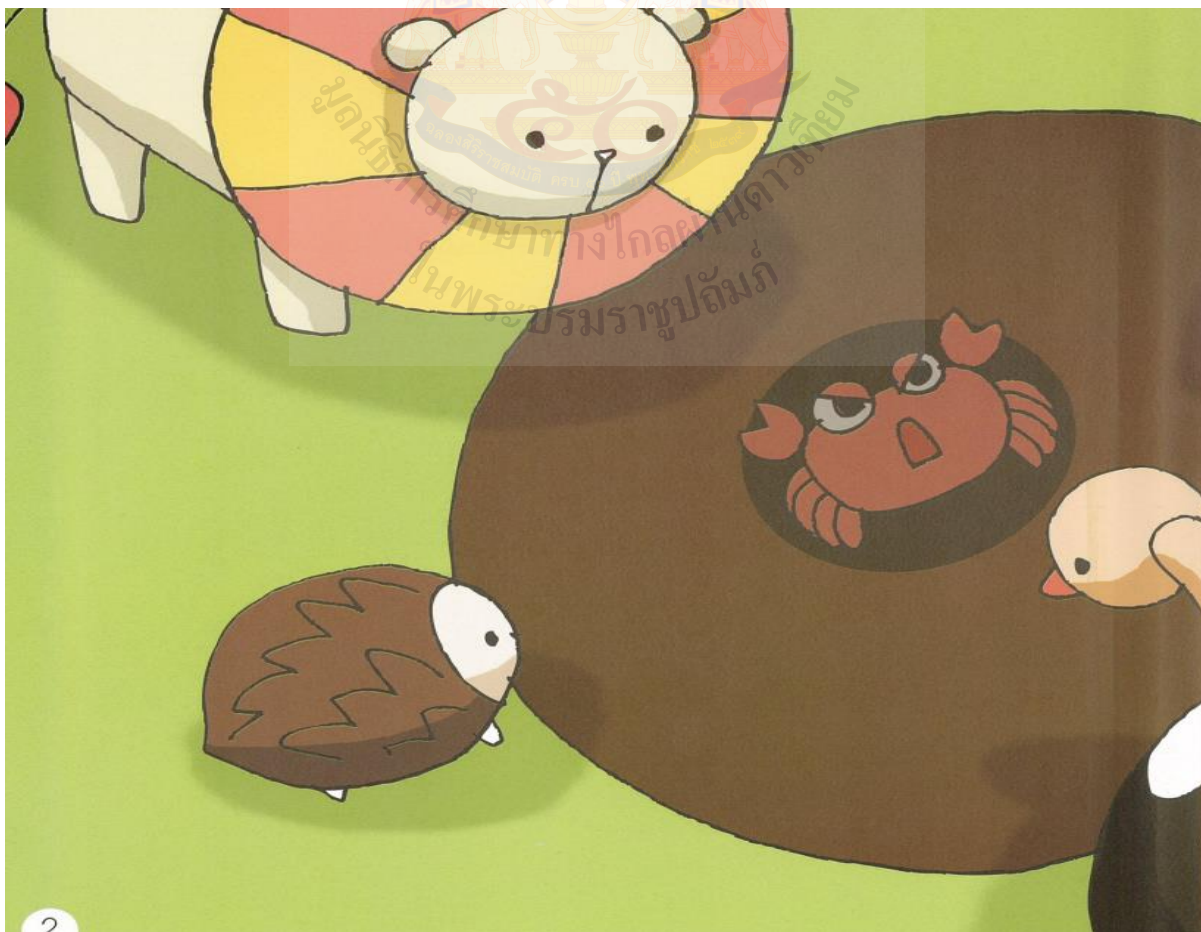
บรรดาสัตว์ไปตักน้ำมาเททีละถัง แต่ไม่ทันใจเจ้าปูมันจึงตะโกนต่อว่า “เร็วซิไว้ย ชักช้าอยู่นั่นแหละ” สัตว์ทั้งหลายพอได้ยิน จึงเลิกตักน้ำพากันกลับบ้าน ปล่อยปูทิ้งไว้ในหลุม

เช้าวันรุ่งขึ้น หมูปาและเพื่อนสัตว์กลับไปดูปูที่หลุม เมื่อปูเห็นเพื่อน ๆ ดีใจมากพูดว่า “ลุง ๆ เพื่อน ๆ ครับช่วยฉันด้วย ต่อไปฉันจะปรับปรุงตัวใหม่ จะพูดจาให้ไฟเราะครับ” “เออละ ถ้ารับปากว่าจะพูดจาดี พวกเราก็จะช่วย” ลุงสิงโตพูด บรรดาสัตว์ต่างช่วยกันตักน้ำเทลงหลุม

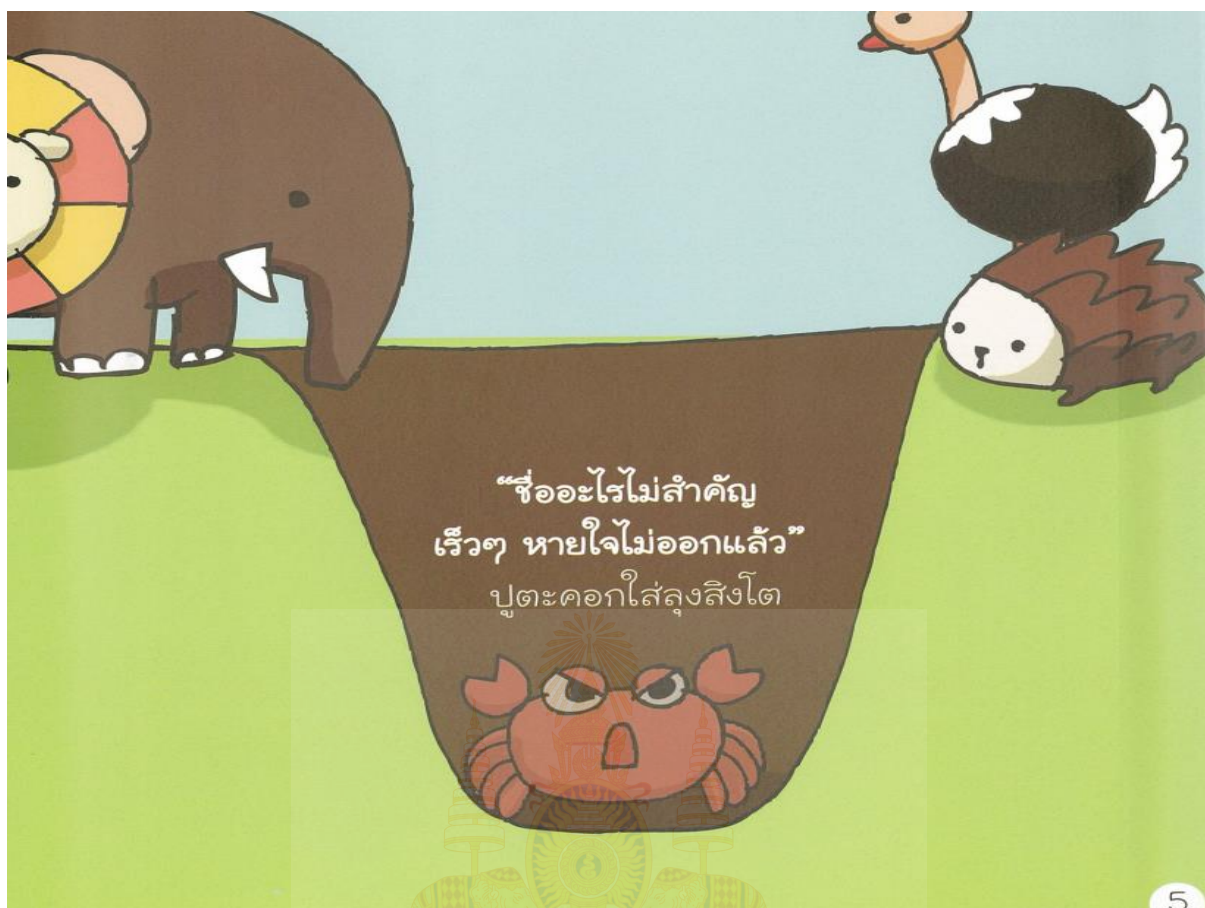
เจ้าปูจะพูดว่า “ขอบคุณครับ” ทุกครั้งเมื่อเพื่อนน้ำลงมา ในที่สุดน้ำเต็มหลุม เจ้าปูสามารถออกมาจากหลุมได้ “ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผมครับ” หมูปาสอนว่า “เวลาพูดกับผู้อื่นขอให้พูดให้ไฟเราะ จะทำให้ใคร ๆ รักและอยากช่วยเหลือ พูดจาดีมีหางเสียง ค่ะ ครับ ไม่ตะโกนด่าทอหรือตะคอก ต่อไปถ้าเจ้าปรับปรุงตัวใหม่ ใคร ๆ ก็เอ็นดูเจ้า” “ครับ ขอบคุณทุกท่านครับ” บรรดาสัตว์ทั้งหลายต่างดีใจ ที่เจ้าปูเป็นเด็กดี

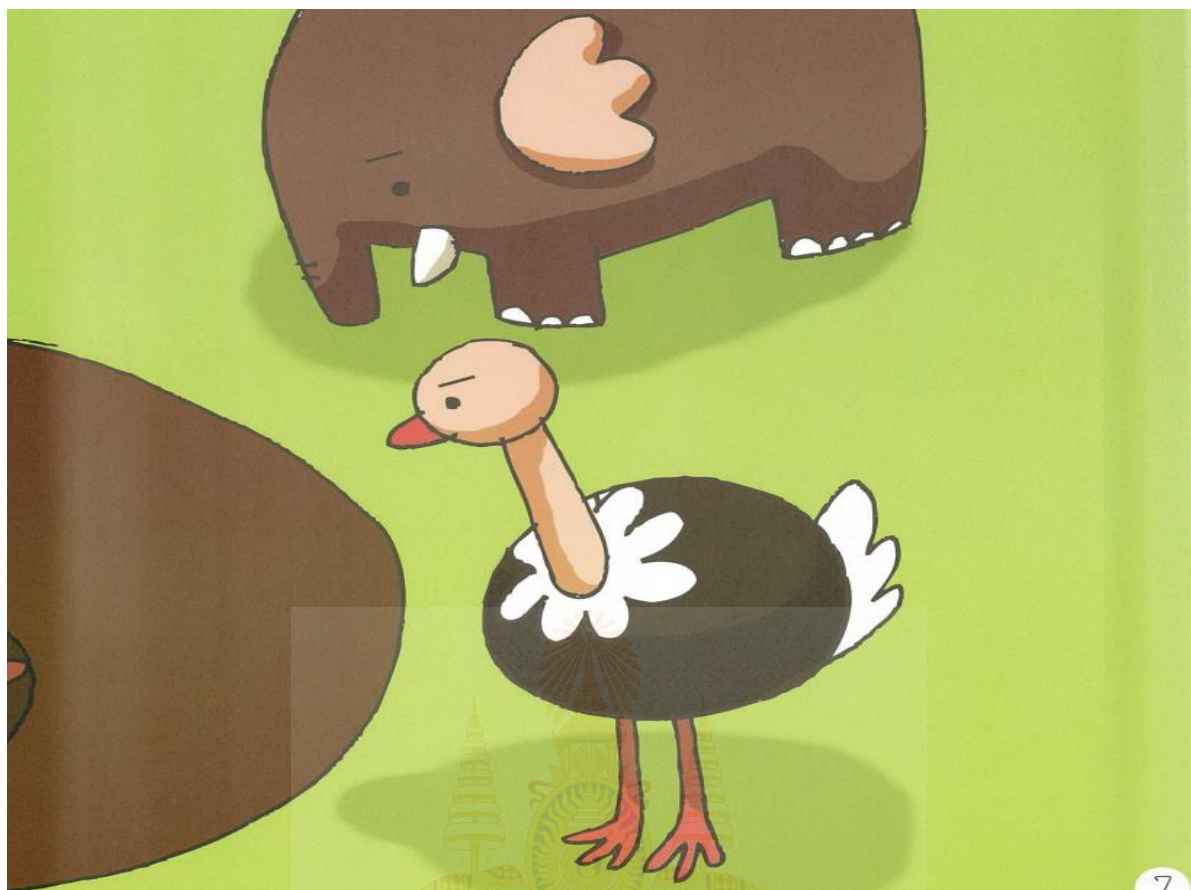
บทอ่าน เรื่อง ปูพุดไฟเราะ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง กิริยาวาจาดี มีมารยาท
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ปูพุดไฟเราะ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

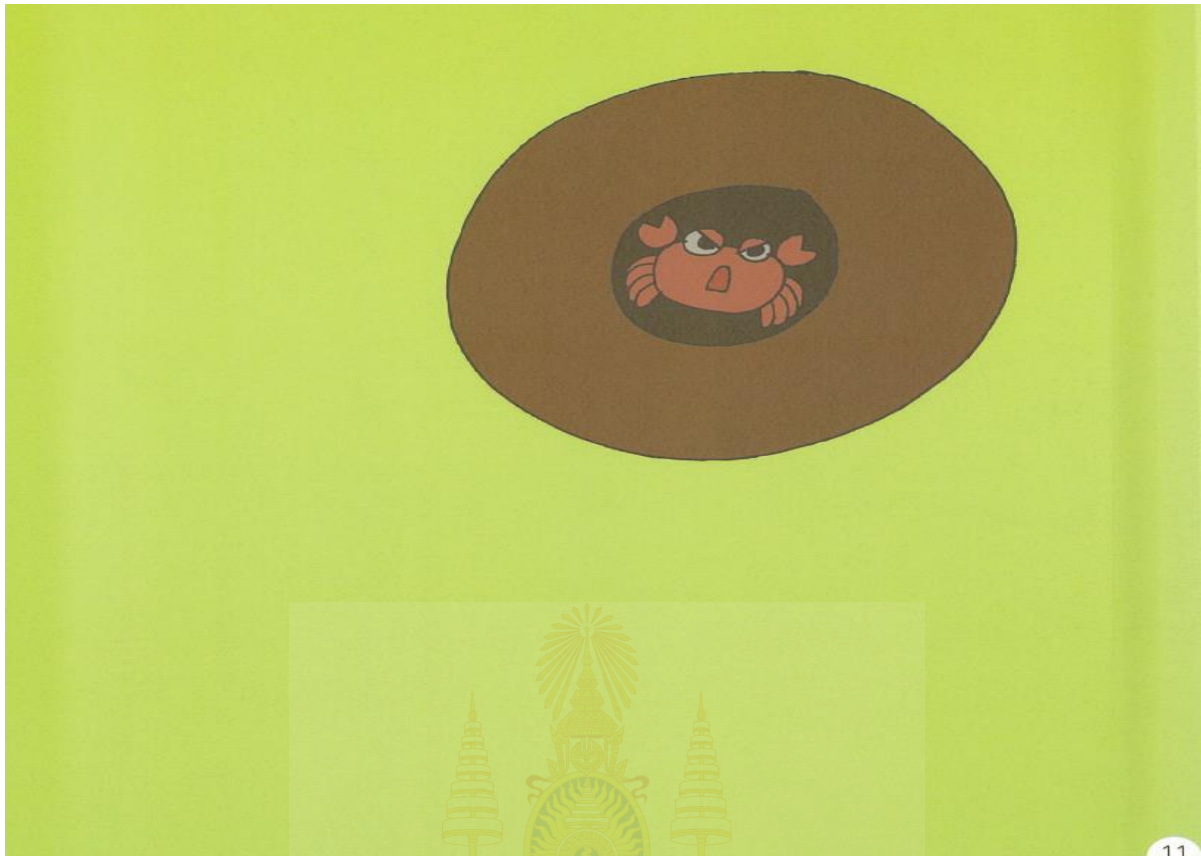

7

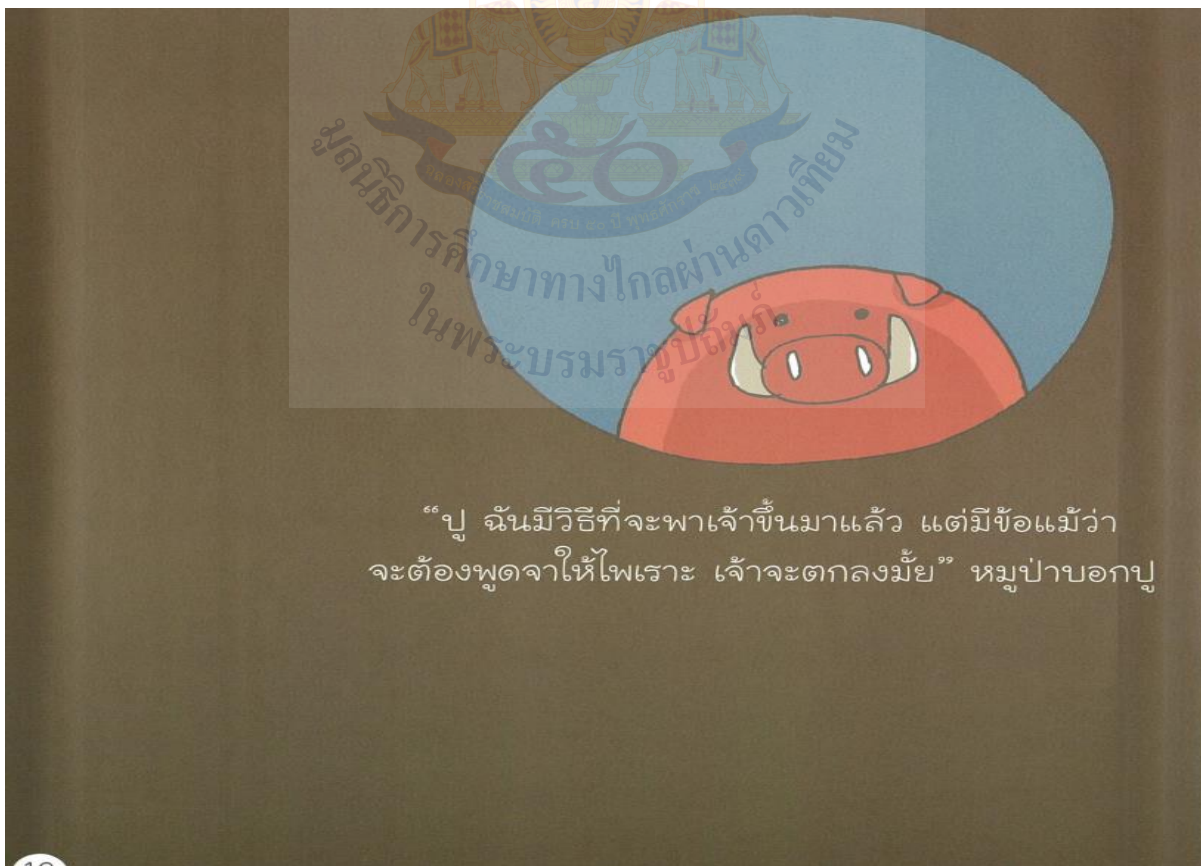

หมูป่า เดินมา มองลงไปดูที่อยู่ในหลุม แล้วถามว่า
“ตกลงไปนานหรือยัง รู้สึกหิวบ้างมั๊ย”

11

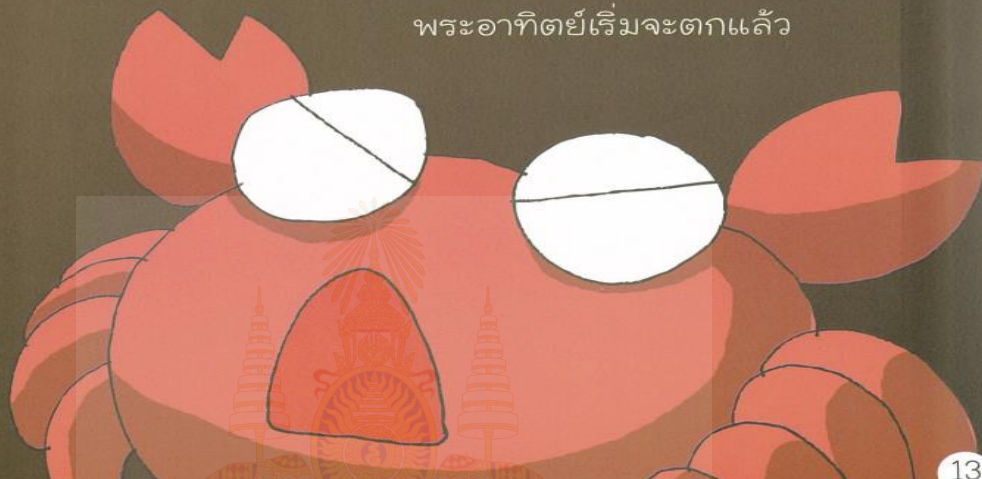

“ปู่ ฉันมีวิธีที่จะพาเจ้าขึ้นมาแล้ว แต่มีข้อแม้ว่า
จะต้องพูดจาให้ไพเราะ เจ้าจะตกลงมั้ย” หมูป่าบอกปู่

12

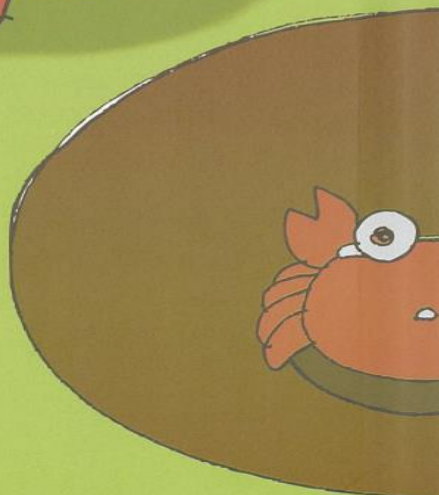
“ไม่ต้องมาพูดมาก รีบช่วยฉันเดี๋ยวนี้ เร็วๆ”

บรรดาลสัตว์ กำลังทำเป็นไม่ได้ยิน
เจ้าปูได้แต่ตะโกนด่าเสียงลั่น ก็ไม่มีใครสนใจ
พระอาทิตย์เริ่มจะตกแล้ว

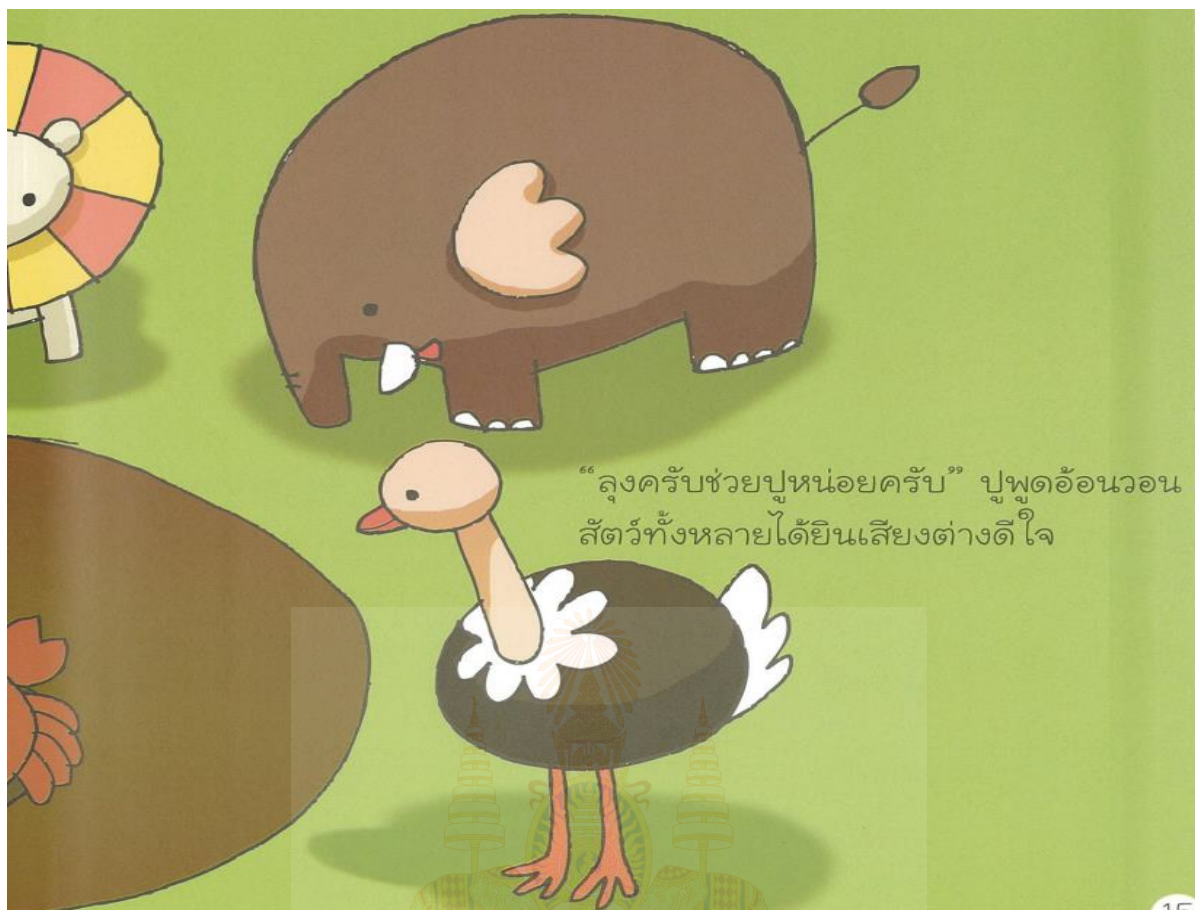

13

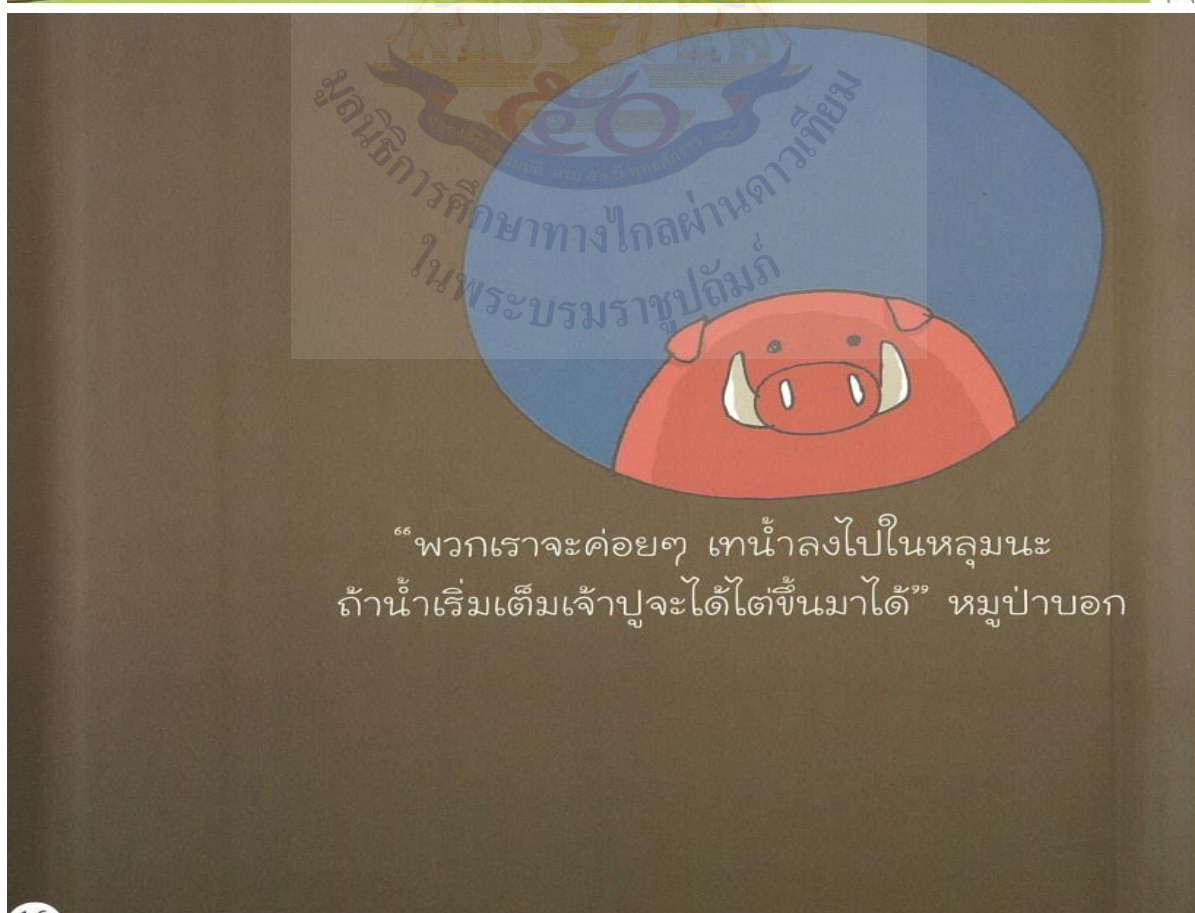
เจ้าปู นั่งคิด “ถ้าเราพูดกับเพื่อนดีๆ
เขาน่าจะช่วยเรานะ” ปูเริ่มคิดได้

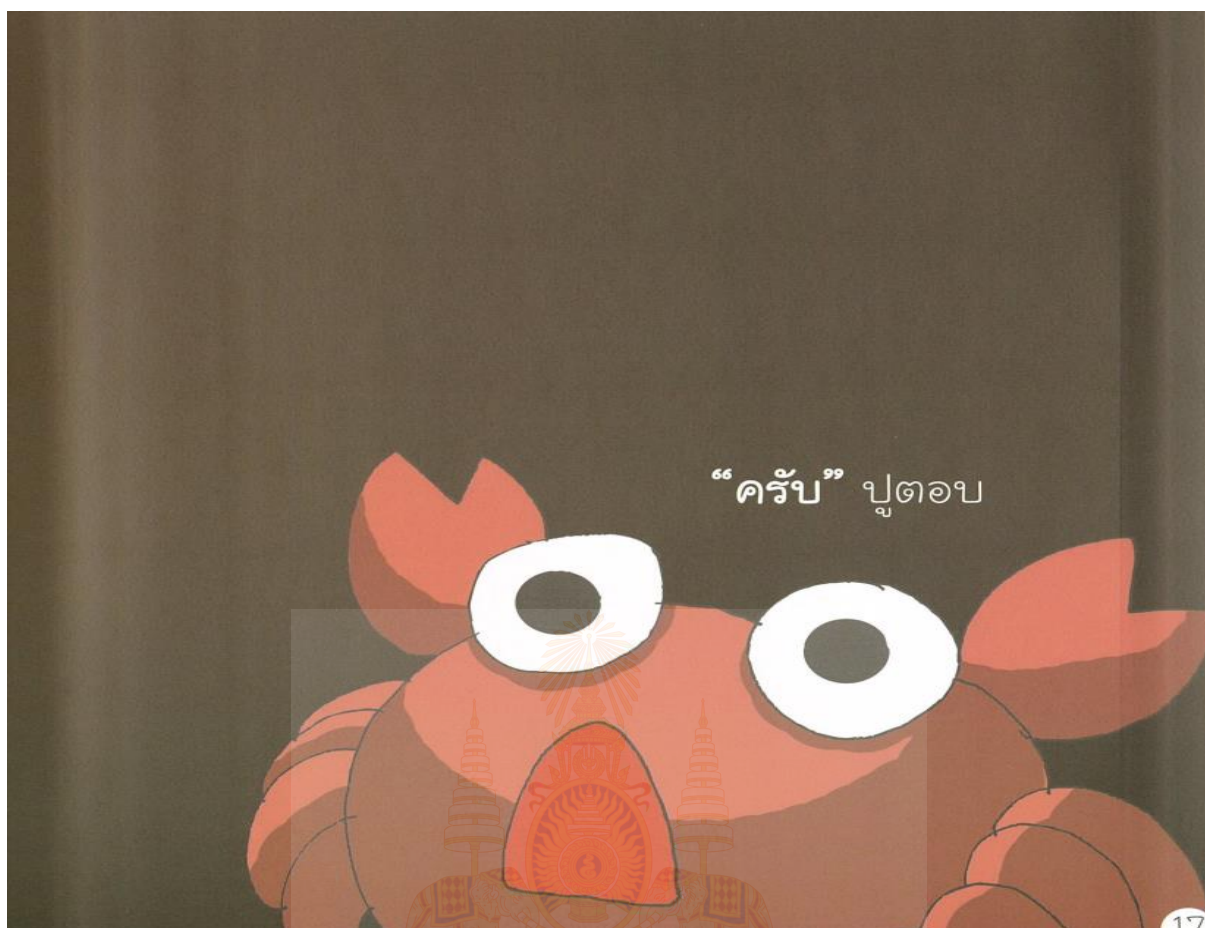
14

15

16

19

20

21

22

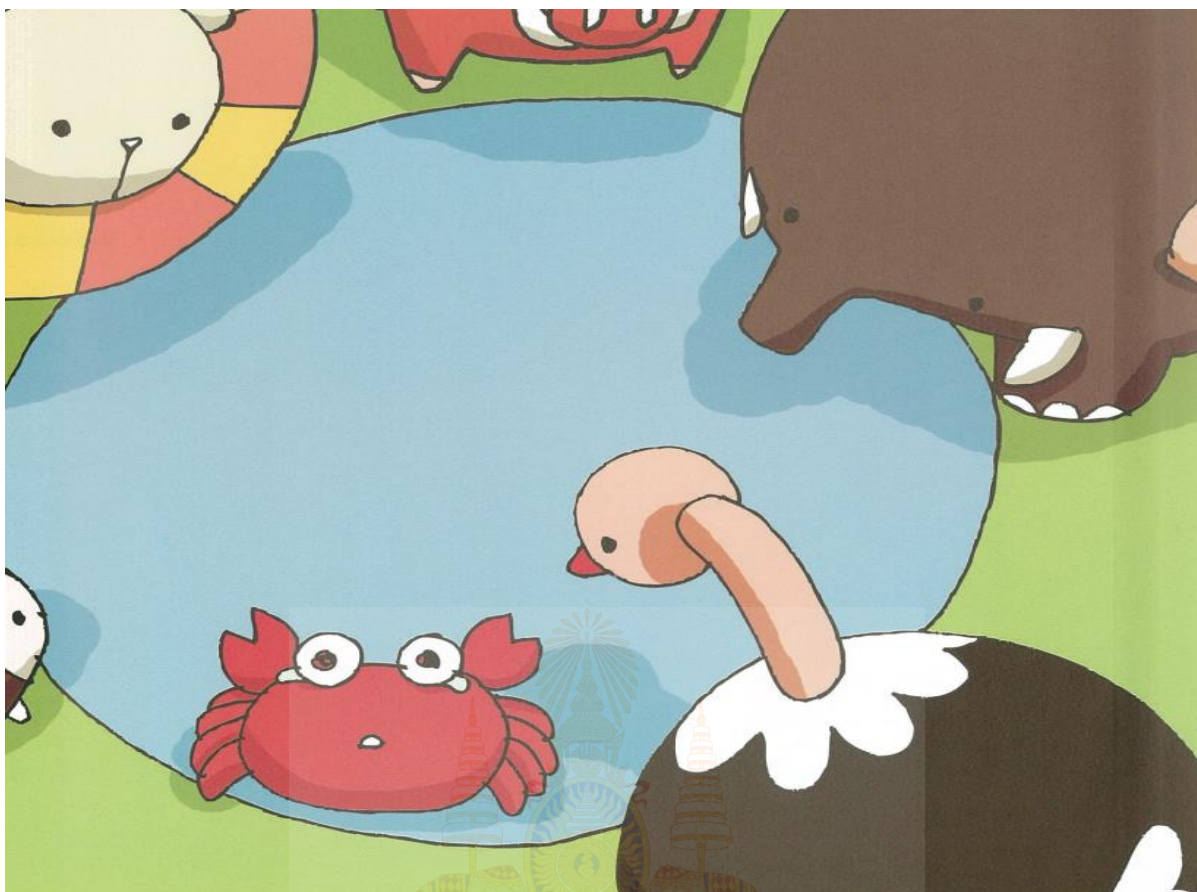

๒๓

ในที่สุดน้ำเต็มหลุม เจ้าปูสามารถออกมาจากหลุมได้
 “ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผมครับ”

๒๔

หมูป่าสอนว่า “เวลาพูดกับผู้อื่น ขอให้พูดให้ไพเราะ จะทำให้ใครๆ รักและอยากช่วยเหลือ พูดจาไม่มีหางเสียง ค่ะ ครีบ ไม่ตะโกนด่าทอ หรือตะคอก ต่อไปนี้ถ้าเจ้าปรับปรุงตัวใหม่ ใครๆ ก็จะเอ็นดูเจ้า”

